

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XLII. Epistola Constantini ad Synodum Tyri congregatam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPUT XLII.

Quòd inter hac Synodum Tyri haberi constituit ob quasdam in Aegypto controversas.

VERùm invidus dæmon bonorum omnium inimicus, instar densissimæ cujusdam nubis splendidissimis Solis radiis sese opponentis, hujus celebritatis nitorem turbare conatus est; Ecclesiarum Aegypti statum contentionibus suis iterum concutieris. Sedenim Deo carus Imperator collectam rursus plurimorum Antistitum Synodum, velut divinum quendam exercitum in prælium educens, malevolo dæmoni objecit: Episcopis ex universa Aegypto, & Libya, Asia item & Europa convenire jussis; primùm quidem ad dirimendam controversiam; exinde verò ad supradicti Martyrii dedicationem. Proinde mandavit iis ut obiter in civitate quæ totius Phœnicis caput est, controversias dissolverent. Neque enim fas esse, ut cum mutua animorum dissensione ad divinum cultum accederent: eùm divina lex vetet, ne dissentientes, antequam compositis inter se controversiis pacem atque amicitiam pepigerint, dona sua offerant Deo. Hac salutaria Servatoris nostri documenta Imperator assidua cogitatione volvens, cum omni animorum consensione & concordia propositum opus aggredi monuit, per literas quæ sic se habent:

CAPUT XLII.

Epistola Constantini ad Synodum Tyri congregatam.

Victor Constantinus Max. Augustus, sanctæ Synodo congregatæ in urbe Tyro.

CONgruum planè & prosperitati temporum nostrorum consentaneum erat, ut Ecclesia Catholica expers seditionis esset, & Christi famuli ab omni nunc probro vacui essent ac liberi. Sed quoniam nonnulli improbe contentionis stimulis agitati, ne dicam vitam professione sua indignam agentes, cuncta turbare conantur; quod malum quavis calamitate gravius mihi videtur: idcirco vos sponte, ut ajunt, currentes adhortor, ut absque ulla dilatione in unum cœcuntes, Synodum constituatis; & ope vestra indigentibus subveniatis; fratribus periclitantibus medicinam adhibea-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ.

Οτι δε τα κατ' Αιγυπτον ζητήματα, εδιδον ομοθυμαδον εν τῇ συνόδῳ προσεταξεν.

Μισόκαλος ὃ καὶ τέτρω Φθόνος, καὶ σκοπόν νέφθου πληγωγεσάτω μαρμαρυγαῖς ὑπαντήσας, τὸ Φαῖος πανηγύρεως θορυβεῖν ἐπέειρα. τὰς καὶ ἄπρον ἐκκλησίας αὐδῆς, ταῖς αὐτῆς ταραχῆς ἐρεχελίας. ἀλλ' ὄγε τῷ Θεῷ μεμεληκὼς σωθῶδον αὐδῆς πλείων Ἐπισκοπῶν αὐτῶν Θεῶν ἐρηλόπεδον καθοπίσας, ἀνελπαρῶς τὸ τῷ βασιανῷ δαίμονι. ὃς ἀπάσῃς Ἀγίω κὶ Λιβύης, Ἀσίας τε κὶ Ἑυρώπης ἀπειθεῖται μὲν Ἰππὶ τὴν τῆς διαμάχης λύσει. οὐκ ἔτι τῷ ἀφιέρωσιν ἔσπερλεχθέντες νεῖς παλαιὰ διακελδυσάμεν. ὃ δ' ἔδὴ παρρησιαστικῆς Φοινίκων μητροπόλεως περὶ στασιάζουσαδς τὰς ἐρεχελίας μὴ γὰρ ὄξῃσιν τῶν γνώμας διηρημένους, Ἰππὶ τῷ τῷ Θεῷ παραναλατρεῖαν. ἴσῃς νόμῳ διαγορεύουσιν. μὴ πῶστερον τὰ δῶρα πρὸς Φέβριν τὸς οὐδὲν ἄρα τυγχάνουσαι, ἢ Φιλίαν ἀσπασαμῆς. τὰ πρὸς ἀλλήλους εἰρηνικῶς διαθείσας. ταῦτα βασιλεὺς τὰ σωτήρια παρὰ θεῶν ἡμῶν. τῷ αὐτὸς διανοία ζωπυρῶν, σωμῆμα καὶ συμφωνία τῇ πάσῃ ἔχεαδς τῷ πειρασμῶν. διὰ γραφῆς ἔτως ἐχέσῃς ἐδήλα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ.

Κωνσταντῖνος πρὸς τὴν ἐν Τύρῳ συνόδον.

Νικητῆς Κωνσταντῖνος Μέγιστος Σεβαστῆς ἀγία συνόδῳ τῇ ἐν Τύρῳ.

Ἡ μὲν ἴσως ἀκόλαθον κὶ τῇ τῷ καμφοῦ καί τῃ κλειρία μάλις α πρέπον, ἀσασίας τῶν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, κὶ πάσης λαοφροσύνης ἔχεις ἔνω ἀπηνάλαχθαι θεοπαύτως ἐπεὶ δ' ἐχέσῃς φιλονεικίας οἰσθῶ πρὸς ἐπινομήροι. ἔγδ' ἀν εἶπομι βιῶντες ἑαυτῶν αἰξίως. τὰ πάντα συγχέειν Ἰππὶ χρεῶσιν. ὅπως τῶν σης συμφορῶν ἐπέκενα κεχωρηκέναι μὴ καὶ τῆς χάρις θεοῦ ὑμᾶς τὸ ἔλπίσῃς, τῷ τρέπομαι χωρὶς ἴνως ὑπεθέσῃς εἰς ταῦτα πειραμαῖν, πληρῶσαι τὴν συνόδον. ἐπαμῶν τῶν χεῖς ἐσι βοηθείας. τὰς ἀδελφῶν κατὰ

κινδυνεύοντας. εἰς ὁμόνοιαν ἐπαναγαγεῖν τὰ
 διεσπῶτα τῶν μελῶν. διορθώσαδὲ τὰ πλημ-
 μελέμενα ἕως καιρὸς ἤπιεσπεῖ ἵνα ταῖς ἑ-
 σαύταις ἐπαρχίαις τὴν πρέπασαν ἀποδώσε-
 ῖτε συμφωνίαν, ἢν, φεδ' ἰστορίας, ἐλαχίστων
 ἀνδρῶν ἀπέλασεν ὑπερβία. ὅπ' ἡ τῆτο καὶ
 τῶ δεσποτῆ τῶν ὅλων Θεῶ ἐστὶν δρεσόν, καὶ ἡ-
 μῖν πάσης ἐυχῆς ὑπέερερον, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς,
 εἰν γε τὴν εἰρήνῃ ἀνακαλέσηθε, ἔ τῆς τυχε-
 σης αἰπὸν εὐδοξίας, πάντας ἀνδράπες σιω-
 μολογῆν ἡγέμα. μὴ τόνω μέλλεε λοιπόν
 ἀλλ' ἠπιέαντες ἐντεσθεν ἡδῆ τὰ τ' παρδυ-
 μίας, τοῖς παρκειμένοις ὄρον Ἐπιθεῖναι σω-
 δασαετόν παρσηκόνα. (κτ') πάσης εἰλικρι-
 νείας δηλαδὴ καὶ πίσεως σωελθόντες. ἡ ἕκα-
 σαχ' ἑμοιουχι φωνῶ ἀφιεῖς ὁ Ἐπίηρ ὁ κεί-
 ν' ὁ λατρεύομεν, ἀπαίει μάλισα παρ' ἡ-
 μῖν. ἐδὲν ἡ τῶν εἰς τῶ ἐμῶ ἐυλαβειανήκόν-
 τῶν, ὑμῖν ἐνδεήσει πάντα μοι πέπραχίαι, ὅσα
 γραφόντες ἐδὲν ἠλώσα ἐπέσειλα πρὸς ἕς ἐβ-
 λήθηε τῶν Ἐπισκόπων, ἵνα παρ' ἀρχόμενοι,
 κοινωήσωσιν ὑμῖν τῶν φρονισμάτων ἀπέ-
 σεῖλα Διονύσιον τὸν δ' ἀπὸ Ἰσαυλικῶν, ὃς καὶ τὸς
 ἀφείλουσας εἰς τὴν σωδὸν ἀφικέας μεθ' ὑ-
 μῖν, ὑπομήσει, καὶ τῶν πραττομένων, ἔξαιρέ-
 τας ἡ τῆς εὐταξίας κατὰ σκοπος παρῆσαι. εἰάν
 γάρ τις, ὡς ἐγὼ δοκῶ οἶμαι, τὴν ἡ μετέραν κέ-
 λευσι καὶ ὑμῶ διακρέσαδὲ πειρώμεν, μὴ
 βελήθη παρ' ἀρχέας, ἐντεσθεν παρ' ἡμῖν ἀπο-
 σαλισεται, ὃς ἐκ βασιλικῆ παρ' ἀρχμά
 αὐτὸν ἐκβαλῶν, ὡς ἔ προσῆκεν ὄροις αὐτο-
 κροτο. ὑπερ τῆς ἀληθείας ἔξενεχθεῖσιν
 ἀντιτεῖναι, διδάξει. λοιπόν ἐσαι τῆς ὑμῖν
 οἰσιότη' ἔργον, μῆτε πρὸς ἀπέχθειαν, μῆ
 τε πρὸς χάριν. ἀκολεθως ἡ τῶ ἐκκλησιαστικῶ
 ἑ ἀποστολικῶ κανόνι, τοῖς πλημμεληθεῖσιν
 αἰτουκ' σφάλμα συμβεθεκῶσι, τὴν ἀρ-
 μιπῆσαν θεραπείαν ἐπινοῆσαι. ἵνα καὶ πάσης
 βλασφημίας ἐλευθερώσητε τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ τὰς ἐμὰς ἐπικεφῆσητε φροντίδας, καὶ
 τὴν τῆς εἰρήνης χάριν τοῖς νῦν σασιαζόμε-
 νοῖς ἀποδόντες, μεγίστην ἐυκλῆσαν ὑμῖν
 αὐτοῖς προξενήσητε, ὁ Θεὸς ὑμᾶς διαφυλά-
 ξει ἀδελφοὶ ἀγαπητοί.

tis; dissidentia inter se membra ad con-
 cordiam revocetis; delicta denique
 dum tempus adhuc patitur, corrigatis:
 quod scilicet tot ac tantis provinciis per
 vos restituatur concordia, quam prohi-
 scelus! paucorum hominum arrogan-
 tia evertit. Id porro summo omnium
 Domino ac Deo acceptum esse, mihi-
 que prae omnibus votis optabile; vobis
 postremo ipsis, si quidem concordiam
 restitueritis, honorificum in primis &
 gloriosum, inter omnes constare arbi-
 tror. Nolite ergo cunctari; sed alacrita-
 tem animi veltri magis ac magis inten-
 dentes, date operam ut praesentes dif-
 fensiones convenienti sententia termi-
 netis: cum omni ut par est sinceritate
 ac fide, quam Servator ille quem colim-
 us, in omni negotio tantum non in-
 clamans, a nobis praecipue flagitat, in
 unum convenientes. Ceterum quan-
 tum ad religionem nostram pertinet,
 nihil quod mearum partium sit vobis
 deerit. Cuncta siquidem quae literis ve-
 stris significastis, a me impleta sunt.
 Scripti ad quos voluistis Episcopos, ut
 venientes communi vobiscum cura ac
 sollicitudine fungerentur. Misi etiam
 Dionysium ex Consulari, qui & Epi-
 scopus illos qui vobiscum adesse de-
 bent commoneat; & omnium quae ge-
 rentur, maxime vero modestiae inspe-
 ctor sit. Si quis vero, quod minime ar-
 bitramur, praecipuum nostrum etiam
 violare praesumens, adesse renue-
 rit, mittetur quamprimum a nobis ali-
 quis, qui Imperiali auctoritate homi-
 nem in exilium pellens, docebit Impe-
 ratoris sanctionibus pro veritate editis
 minime esse repugnandum. Quod su-
 perest, Vestrae Sanctitatis erit provide-
 re, ut nec odio nec gratia, sed juxta Ec-
 clesiasticas & Apostolicas regulas, de-
 lictis & iis quae per errorem contige-
 runt, conveniens remedium exquirat-
 is: quo & Ecclesiam omni probro libe-
 retis; & meas curas levetis; & pacis a-
 mœnitatem turbatis nunc Ecclesiam resti-
 tuta, vobis ipsis maximam gloriam
 comparetis. Divinitas vos servet fra-
 tres carissimi.

